

În zori de zi
(Psalmul 42)

În zori de zi când s-a trezit psalmistul,
În psalmul patruzeci și doi citim,
Cuvinte pline de îmbărbătare
Ce ne îndeamnă să ne pocăim.
Nădăjduiește suflete în Domnul,
Chiar dacă ești de valuri încercat.
Adu-ți aminte de acele vremuri
Când Dumnezeu te-a binecuvîntat.

Cor:

Sufletul tău, sufletul meu,
Îl caută neîncetat pe Dumnezeu.
(:Și-n zori de zi, și pe-nserat,
Așa ca cerbul care-i însetat.:)

Adu-ți aminte cîtă bucurie
Și mîngîiere El ți-a dăruit.
Atuncea când mulțime-an sărbătoare
'Naintea Domnului au stăruit.
Înconjurat de-al Domnului popor,
Iar tu cîntai cîntări în fața lor.
Atîta har atunci s-a revărsat,
Cînd Domnului cu toți ne-am închinat.

Iar astăzi lîngă muntele Hermon,
Cu sufletul zdrobit și însetat,
Ți-aduci aminte de acel Sion,
De locul unde altădată-am stat.
Nădăjduiește suflete mîhnit,
În Dumnezeul nostru minunat;
Chiar dacă valurile te-au lovit,
Tu din talazuri vei fi ridicat.

Pe stînca tare iarăși vei fi pus,
Căci Dumnezeu e bun și-ndurător.
Prin Duhul sfînt El ne înalță-n sus,
Și ne adapă din al Său izvor.
Așa ca și psalmistul să strigăm
În rugăciune către Dumnezeu.
Cîntări și rugăciuni să înălțăm,
Să binecuvîntăm Numele Său.

Amin